

TÄHEKE

1996

10

KUULE, KÄGU! SÜGIS ON
JU KÄES! KÕIK TARGEMAD JA
ILUSAMAD LOOMAD MAGAVAD
KEVADENI! NII ET JÄTA MIND
RAHULE JA LENDA ÕIGE
LÖUNAMAALE!

KUKKU!
LAISKVORST!
JÄLLE
MAGAD!

SAAKS
TAST OMETI
LAHTI!

Austria kirjanik

Käthe Recheis on sündinud 1928. aastal. Suur huvi indiaanikultuuri vastu on viinud ta korduvalt Ameerika Ühendriikidesse ning Kanadasse, mille tagajärjel on sündinud rida ülipõnevaid indiaaniainelisi raamatuid. K. Recheis on üks auhinnatumaid austria lastekirjanikke. Näiteks on ta pälvinud Austria riikliku preemia, Viini linna laste- ja noorsooraamatupreemia, Saksa noorsookirjanduse auhinna. Tema nimi on kantud ka Rahvusvahelise Noorsookirjanduse Nõukogu (IBBY) aunimekirja.

Kakaduugnuu

ELAS KORD HÄRRA GNUU,
KEL KAASAKS PROUA KAKADUU
NING POEG, KEL NIMEKS
- ÄRA PANE IMEKS! -
KAKADUUGNUU.

MIS SA RÄÄGID - KAKADUUGNUU !?

JAA, KAKADUUGNUU !
VÕI... OLI TA GNUUKAKADUU
VÕI KAKAGNUDUU
VÕI DUUKAKAGNUU
VÕI GUKAKADNUU...

Saksa keelest tõlkinud
Andres Jaaksoo

Õuna ussitamine

ENO RAUD

ILMA ÕNAUSSITA
ÜKSKI ÕUN EI USSITA.
KUI AGA ÕUNAS RINGI KÄIVAD USSID,
ON ÕUNAL PÜSTI SUSSID.

Kapsauss

ENO RAUD

KAPSAUSS KORD KAPSAS RINGI KÄIS.
TA RÕOMUSTAS, ET KAPSAPÖLD ON
PAKSULT KAPSAID TÄIS

JA MÕTLES:

"POLE TÕESTI MISKIT HÄDA,
SIIN KAPSAID JATKUB TÄPSELT PARAS JAGU
JÄ IGAKAPSAS ON SIIN MINU JAGU,
PEALE SELLE ÜHE, MIS ON MÄDA."

AINO PERVIK

Kastanimuna

Pargis kasvasid kastanid. Sügisel olid kastanipuud täis okaskerasid. Okaskerade sees olid väikesed pruunid kastanimunad. Tuul raputas okaskerad maha. Maas põrusid kerad lahti ja kastanimunad pääsesid välja.

Ühe kastanipuu otsas oli ainult üks suur okaskera.

Seda okaskera ei suutnud maha raputada ükski tuul. See ei olnudki harilik kastanivili. Tema

sees ei olnud pruuni kastanimuna. Hoopis uus okaskera. Ja selle okaskera sees oli jälle

okaskera. Ja selle okaskera sees oli uus okaskera. Kõige pisemas okaskeras oli peidus saladus. Ent see saladus ei olnud seal okaskera sees sugugi niisama lahtiselt. Saladus oli

peidus pisikese kastaniema pisikeses peas. Tema seal kastanivilja sees

magaski. Ainult pisike kastaniema üksi teadis, mis moodi väikesest pruunist kastanimunast kasvab uus suur kastanipuu.

Illustreerinud PRIIT REA

P.Rea

Põrnikaproua pannkoogid

JAAN RANNAP

Proua Põrnikale tulid pühapäeva hommikul külalised. Mardikas Mart ja putukas Peeter.

"Helde aeg!" lõi proua Põrnikas koibi kokku. "Mida nii ootamatuile külalistele pakkuda? Ma teen õige kähku pannkooke."

Põrnikaproua sibas sahvrisse ja tõi kaks muna. Munasisu tahtis vahulekloppimist. Põrnikaproua lippas sahvrisse ja tõi vispli. Kahest munast paistis taigna jaoks vähe olevat. Põrnikaproua jooksis uuesti sahvrisse ja tõi veel ühe.

Nüüd tuli pliidi alla tuli teha.

Põrnikaproua jooksis kuuri ja tõi mõned halud. Süütematerjali oli kah vaja. Põrnikaproua kihutas kuuse-
raagude järele. Mis veel puudu? Nojah, jahu oli tarvis. Põrnikaproua traavis uuesti sahvrisse. Vahepeal oli hommikust keskpäev saanud.

"Kohe, kohe pistan tule pliidi alla ja koogitaigna pannile!" hüüdis proua Põrnikas toa poole.

Tikutops oli kadunud. Seesama tops, mis alles veidi aja eest sai riulilt alla võetud. Kuhu küll see jääda võis?

Põrnikaproua sibas sahvrisse. Ei olnud sinna jäänud. Põrnikaproua kiirustas kuuri alla. Ka seal ei paistnud tikke olevat. Tagasi pliidi juurde veeredes katsus proua põletaskut. Vaata, vaata! Siin need tikud olidki.

Õues hakkas hämaruma.

"Kohe, kohe pistan koogid pannile," ruttas Põrnikaproua külalistele teatama, aga toas ei olnud enam ei mardikas Marti, ei putukas Peetrit. Mardikas oli teinud minekut akna kaudu, putukas pagenud läbi seinaprao.

"Jaa, jaa, jaa," kratsis Põrnikaproua kukalt. "Mis nüüd teha? Eks peab ained sahvrisse tagasi toimetama."

Jooksujalu asus põrnikaproua seda tegema. Ikka üks muna. Ja teine muna. Ja kolmas, ja neljas. Ja vispel, ja sool. Ja jahu ja kõik muu. Kui ta väsimusest pole kokku vajunud, siis jookseb tänase päevani.

Märgid

Märkide kogumine on üks enamlevinud harrastusi. Märgikogumist nimetatakse ka faleristikaks. See tuleneb ladinakeelsest sõnast "phalerae", mis tähendab metallist kaunistust. Nende kaunistuste järgi tehti antiikajal vahet sõdurite auastmete vahel. Selleks aga, et ennast faleristikus pidada, on vaja peale kogumise teada ka märkide ajalugu ning nende erinevaid liike.

Kõige rohkem tuntakse märke, mis on mõeldud turistidele: linnade, turismibaaside, kämpingute nimedega märgid, vapid või logod. Märk on turistidele mälestus kohast, kus on käidud. Igas turistide meelispaigas võib näha ja osta kümneid ja isegi sadu märke.

Erinevad spordialad või tähtsad spordivõistlused on samuti märgikogujate lemmikteema. 1980. aastal, kui Tallinnas toimus olümpiaregatt, lasti välja sadu märke Tallinna vaadete ja purjekaklasside märgistusega. Tollase "Norma" tehase metallmärgid viisid Eesti pealinna sõnumi üle kogu maailma.

Märgid võivad olla väga erineva kujuga: ümmargused, ovaalsed, lehviva lipu või vapikujulised. Tavaliselt on märgid valmistatud metallist, kuid viimasel ajal on palju ka plastmassmärke. Saaremaalt viiakse kaasa kadakapuust valmistatud märgid. Turistide tuntud meelispaigas Siguldaskas (Läti Vabariik) võib osta märgi, mis on rahvusornamendiga jalutuskepi moodi.

Paljud ettevõtted, seltsid ja koolid on samuti tellinud oma märgi. Kõiki märke ei tehta

Pildistanud TIIT KOHA

tuhandete kaupa. Mõnigi märk on suur haruldus. Minu kogus on Põlva Lastepäevakodu "Lepatriinu" märk. Metallmärgi said ainult selle lastepäevakodu lapsed ja töötajad. Ka Tartu Tuletõrje Ühingu märgiga võivad uhkustada vaid sadakond ühingu liiget. Lisaks mõned kogujad.

Tuletan meelde, et algselt oli märk mõeldud sõjameeste auastmete eraldamiseks. Ka praegu kasutatakse armees erinevaid märke, ja mitte ainult eraldamise tunnuseks. Märk võib olla ka meisterlikkuse tunnus.

Teenetemärk, aukodaniku märk – ka need on üks märkide liik. Eelmisel aastal omistati helilooja Arvo Pärtile Rakvere linna aukodaniku nimetus. Koos tunnistusega anti heliloojale ka vastav märk. Selliste märkide kasutamist määratleb kindel reeglistik, teise sõnaga statuut.

Rääkida võiks veel laulupidude märkidest. Kui ka ise oled laululaps, siis peaks sul olema vähemalt oma maakonna või ka vabariikliku laulu- ja tantsupeo märgid.

Märke hoitakse kodus tavaliselt seinavaibal. Võib valmistada ka tugevast papist alused (150x240mm), kena, kui see papp oleks hall või helesinine. Sellisele alusele mahub kuni 25 märki. Märke on lihtsam alusele kinnitada, kui teed nõelaga augud ette.

Ja nüüd kolm küsimust, millele õigesti vastanud saavad auhinna.

1. Milliseid märke on maailmas kõige rohkem?
2. Millest märke valmistatakse?
3. Joonista, milline võiks sinu arvates olla ajakirja "Täheke" märk. Selgita ka, miks just sellist märki ette kujutad.

Koguja-onu Samuel

KIRJASÕBRAD

KAIRI KRASS 11a
EE2914 Tääksi skj.
Viljandimaa
Huvid:käsitöö, joonistamine, lugemine.

KATRIN LAIVERIK 11a
Teaduse 15 - 1
EE3400 Saku
Harjumaa

I. SOOMLAIS
Karja 4, EE2532 Tõrva
Valgamaa
Huvid:kleepekad, joonistamine, sport, ujumine, tantsimine.

SHIRLEY SALM 10a
EE3141 Piirsalu, Risti
vald Läänemaa
Huvid:klaverimäng.

SIGRID LEPP 11a
Mariantali 19 - 7
EE3300 Kuressaare
Huvid:sport, joonistamine, kogumine, laulmine.

ANNIKA SAAR 11a
EE2402 Lähte skj.
Tartumaa
Huvid:kleepekad, udukad, loomapildid.

JANA LEPIK 11a
Koogimäe 2 - 3
EE3430 Keava skj.
Raplamaa
Huvid:lugemine, juttude kirjutamine.

LIINA VIIL 8a
Rootsi 15
EE3300 Kuressaare
Huvid:ratsutamine, ujumine, udupildid.

KATRIN VIIL 11a
Rootsi 15
EE3300 Kuressaare
Huvid:kleepekad, ujumine, reisimine.

KADRI SUUR 11a
Kärberi 21 - 68
EE0038 Tallinn
Huvid:kleepekad, lauljate pildid.

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

KÄISIN SÜGISE SÜNNIPÄEVAL

SÜGIS

Vaher on juba kirju, metsa jalutama läheb Marju. Seal on kollane kask, siin on orava varude kast.

Saar on lehed maha lasknud, vihm on metsa palju kastnud. Lapsed ammu kooli läinud, inimesed haneparvi näinud.

SILVER TAMMAN Koikküllast

OKTOOBER

Õues puhub jäine tuul, oktoobrikuul, oktoobrikuul. Lehed puudelt puistab tuul, oktoobrikuul, oktoobrikuul.

Jää tikub veele, kured lähevad teele. Kurvaks teeb see meele, et kõik lähevad teele.

MAIGAR LIIV Koikküllast

Pühapäeva õhtul kell 21.00 sündis Sügis. Ettevalmistused sünnipäevaks algasid juba suve lõpul. Päevad lühenesid, ööd pikenesid, õunte põsed hakkasid punetama. Inimesi ootasid seenemetsad ja põllud. Kui mina sünnipäevale jõudsin, oli Sügis oma värvika rüü juba selga pannud. Seal oli rohelist, punast ja kollast. Sünnipäevalaps tegi ise kingitusi: lapsed said uue kooliaasta, oravad pähkleid, kõigile jagus puu- ja köögivilju. Mina sain uued õpikud.

Järsku tormas kohale üks kutsumata külaline – Tuul. Ta oli pahane, et tema oli kutsumata jäetud. Vihaseks hakkas ta Sügise rüüd rüüstama. Puuladvad õõtsusid ja lehed lendasid. Siis ilmus välja Sügise sõber Päike ja ajas vihase Tuule minema. Kõik olid rõõmsad, et sünnipäevapidu võis jätkuda.

Lõpuks lahkusid külalised peolt hea tuju ja rõõmsa meelega.

KAAREL KEINUV Järve Põhikoolist

SÜGISE SÜNNIPÄEV

Suvi sai läbi. Saabus päev, mil Suvi pidi valitsemisasjad Sügisele üle andma. Loomad tulid vaatama, kas pidu ka tehakse. Metsas suure tamme all nägid nad uhket pidulauda. Ükski teine aastaeg ei saa nii rikkalikku lauda katta. Ühe laua otsas oli tünnide sees mett, pakuti veel kurke, tomateid, kapsaid, õunu, porgandeid. Kaussides oli nii palju erinevaid vilju, et tekkis mõte, kuidas üldse nii palju looduseande olemas on. Peale kõige muu kaunistasid lauda veel metsamarjad ja seemed. Tuli tõesti imestada, kes selle kõik ära sööb. Kuid pidulisi oli väga palju: linnud, loomad, ka pisikesi karihiiri sibas siin ringi. Linde oli tohutult, sest rändlinnud polnud oma reisi veel alustanud. Kui pidu oli juba täies hoos, kinkis Suvi Sügisele tohutu suure kimbu kirevaid astreid. Suve aeg oli läbi saanud, Sügis võttis tema koha üle.

Juba järgmisel hommikul oli õhus tunda, et midagi on muutumas. Õõ oli tavalisest jahedam, päike polnud enam nii soe ja tuul oli muutunud lõikavamaks.

ANDRES ORNING Järve Põhikoolist

SÜGIS

Sügis juba kannul käib, puudel lehed maas. Õitsvad lilled ammu läind, varsti lumi maas.

MONICA PIKKER Tallinnast

KIRJASÕBRAD

TOOMAS ZIRK
Kuperjanovi 3a - 15
EE2500 Valga
Huvid:jalgpall, näitering, lugemine.

HELEN TULP 10a
Õismäe tee 30 - 65
EE0035 Tallinn
Huvid:udukad, ratsutamine, pabernukud.

LEMME NAGELMAA
Kalda tee 20 - 20
EE2400 Tartu
Huvid:klaver, diskotants, kleepekad, loomade lüügistamine, joonistamine.

MARIANNE KOPPEL
Niidu 1 - 8
EE3600 Pärnu

GEA ALAS 10a
Paide tee 15 - 22
EE2824 Koeru
Järvamaa
Huvid:aerobika, sport, disko.

MERLI MÄGI 10a
Paemuru 4 - 5
EE3521 Märjamaa
Raplamaa
Huvid:joonistamine, inglise k.

PILLE REMMELGAS 9a
Pargi 18 - 1
EE2944 Karksi-Nuia
Viljandimaa
Huvid:udukad, laulmine.

HEIDI HANSON 11a
Tuule 10
EE3633 Häädemeeste
Pärnumaa
Huvid:ujumine, suusatamine, kirjutamine.

IIVIKA SAHAROV 13a
Nurme 70
EE2001 Narva-Jõesuu
Huvid:luuletamine.

Kui me vennaga nooremad olime, juh-
tus meiega igasugu asju. Kord tuli meil
mõte toas jalgpalli mängida. Äkki läks
pall vastu lampi ja see kukkus alla. Ema
tõreles meiega. Siis heitsin ma diivani
peale pikali, et asi unustada. Aga mis
teha – lõhutud lampi nutuga terveks ei
tee.

JAAK JURTOM

Kevadel ootasime kaua, millal ometi
tulbid lahti lähevad. Ühel päeval läksime
sõbrannaga aiamaale ja pidasime nõuks
tulbiõied ise avada. Mõne päeva pärast
avastas asjaloo ema.
Ta uuris välja, kes seda tegi. Saime
sõbrannaga kõvasti riielda.

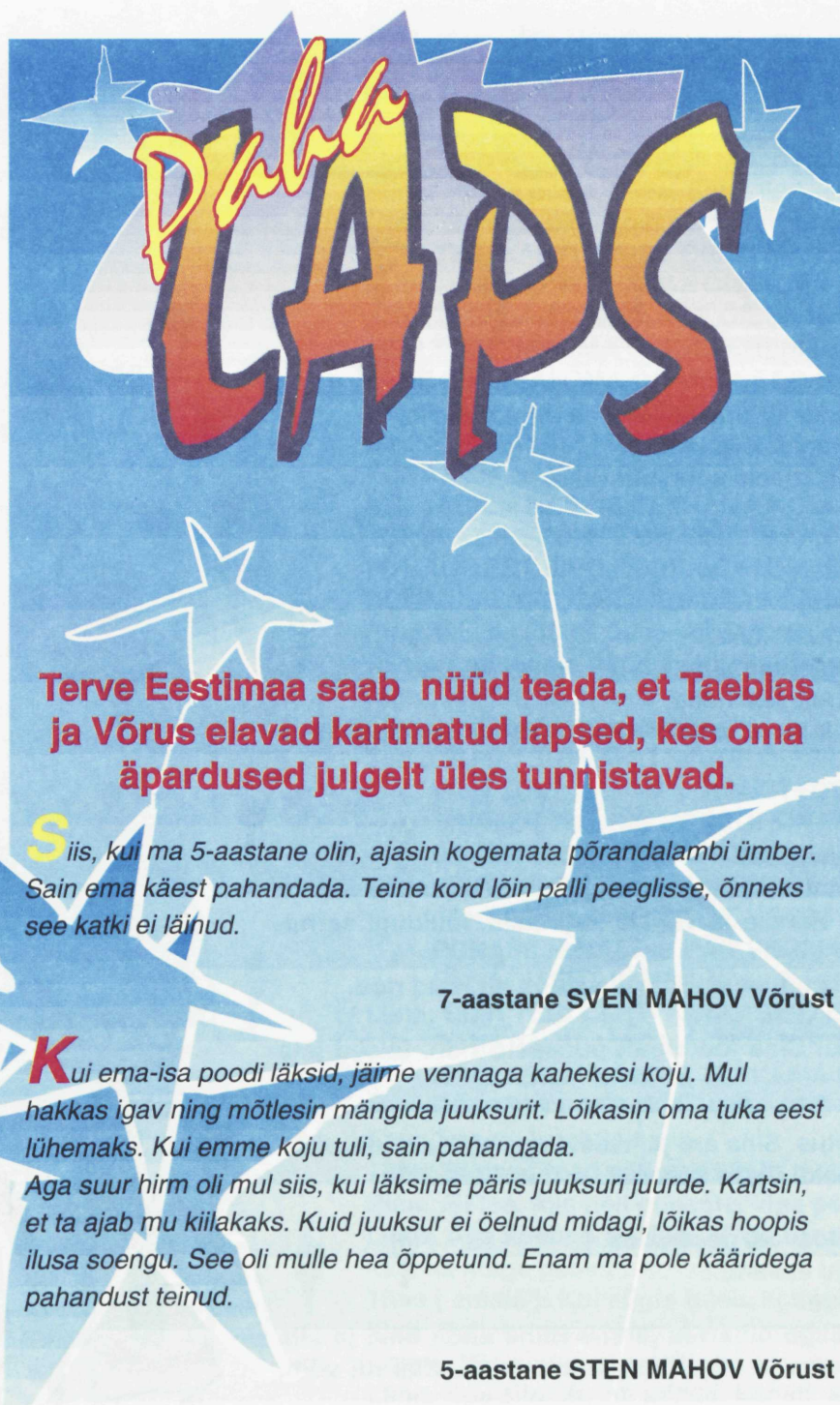
RIIN NÕUPUU

Tulin koolist koju. Õues oli palju lund ja
mu püksid olid märjaks saanud. Panin
need radiaatori peale kuivama. Tahtsin
varsti õue minna, aga püksid olid ikka
märjad. Tulin mõttele neid fööniga kui-
vatada. Pistisin fööni püksisäärde. Varsti
hakkas föön suitsema ja tuba oli kõr-
belõhna täis. Rikkusin korraga ära nii
ema fööni kui ta tuju.

RAIDO RAUDSIK

Tahtsin ükskord hakata nuku riideid
pesema. Panin vee kraanikaussi jook-
sma. Siis just tuli naabri-Marika mind õue
kutsuma. Läksingi, kuid unustasin vee
jooksma. Kui isa koju jõudis, oli vann-
toas uputus. Sain lohakuse pärast riiel-
da.

KRISTI JÕEORG

**Terve Eestimaa saab nüüd teada, et Taeblas
ja Võrus elavad kartmatud lapsed, kes oma
äpardused julgelt üles tunnistavad.**

Siis, kui ma 5-aastane olin, ajasin kogemata põrandalambi ümber.
Sain ema käest pahandada. Teine kord lõin palli peeglist, õnneks
see katki ei läinud.

7-aastane SVEN MAHOV Võrust

Kui ema-isa poodi läksid, jäime vennaga kahekesi koju. Mul
hakkas igav ning mõtlesin mängida juuksurit. Lõikasin oma tuka eest
lühemaks. Kui emme koju tuli, sain pahandada.
Aga suur hirm oli mul siis, kui läksime päris juuksuri juurde. Kartsin,
et ta ajab mu kiilakaks. Kuid juuksur ei öelnud midagi, lõikas hoopis
ilusa soengu. See oli mulle hea õppetund. Enam ma pole kääridega
pahandust teinud.

5-aastane STEN MAHOV Võrust

Pidin koolist otse koju tulema, aga
mõtlesin, et seal pole midagi teha ja
läksin sõbranna juurde. Jäin sinna õhtuni
ja ema muretses kodus. Äkki helises
uksele. Õde tuli mulle järele. Kodus
sain riielda. Olin kauaks hulkuma jäänud
ja kõik oli õppimata ka. Enam ma nii ei
tee.

MARI-LIIS UNGERT

Ükskord tuli Maily mind õue kutsuma.
Minul oli parajasti klaas käes, mil-
legipärast ehmusin ja klaas kukkus katki.
Ema küsis pärast, kus klaas on. Pidin
üles tunnistama.

MARIKA PAPP

Kord, kui ma veel koolis ei käinud,
olime õega kahekesi kodus. Mängides ja
mürades lõhkusime emal mitu klaasist
asja. Peitsime killud ära. Ema tuli koju
ja avastas asjade kadumise õige pea.
Saime riielda ja vitsa.

RAILY LUBERG

Tulin koolist. Köht oli tühi ja otsustasin
teha võileibu ning teed. Panin vee pliidile
keema ja läksin ise teise tuppa
telekamängu mängima. Oli väga huvitav
mäng ja ma unustasin tee hoopis. Ema
tuli lõunale ja nägi, et kannu põhi on
kahtlaselt ümar. Vesi oli kannust juba
ära keenud. Sain riielda, et nii hooletu
olin.

RASMUS RAUDSIK

KIRJUTA MULLE LUULETUS

Osalised: Tiina, Riina ja Liina - kolm õde
Ema

Väike näitemäng sinu tubateatril

I osa

Tiina (emale) : Sa võiksid mulle luuletuse kirjutada.

Ema: Luuletuse?!

Tiina: Nojah. Tädi Katrinile sa sünnipäevaks kirjutasid. Ja oma direktorile ka.

Riina: Aga meile ei ole sa veel ühtegi luuletust kirjutanud.

Liina: Meil lasteaias Tõnise ema kirjutas Tõnisele sünnipäevaks.

Ema: Ma siis kirjutatan teile kolmele.

Tiina: Ei, minule!

Riina: Minule siis ka!

Liina: Hoopis minul tuleb varsti sünnipäev!

Tiina: Riina ja Liina ei tohi siis minu luuletust näha.

Riina: Tiina ja Liina ei tohi siis ka minu luuletust näha.

Liina: Hoopis Riina ja Tiina ei tohi minu luuletust näha.

Ema: Olgu nii. Teen, nagu tahate. Niipea kui magama olete jäänud, nii hakkangi kirjutama.

II osa

Tiina (haigutades): Noh, kas kirjutasid luuletuse?

Riina (pead kammides): Kas minu jagu on valmis?

Liina (kampsunit nõõpides): Muidugi sa Riinale ja Tiinale kirjutasid, muidugi sa minule ei jõudnud.

Ema: Siin see on. Sinise pliiatsiga on Tiina luuletus. Sina loe ainult siniseid ridu.

Tiina: Jah! Siniseid!

Ema: Punase pliiatsiga on Riina luuletus. Sina loe ainult punaseid ridu, teised jäta vahele.

Riina: Hea küll.

Ema: Aga kollase pliiatsiga on Liina luuletus. Sina ära punaseid ega siniseid loe, eks!

Liina: Miks minul kollasega! Minule ei meeldi üldse kollane!

Tiina: Jäta järele! Loe kõigepealt läbi!

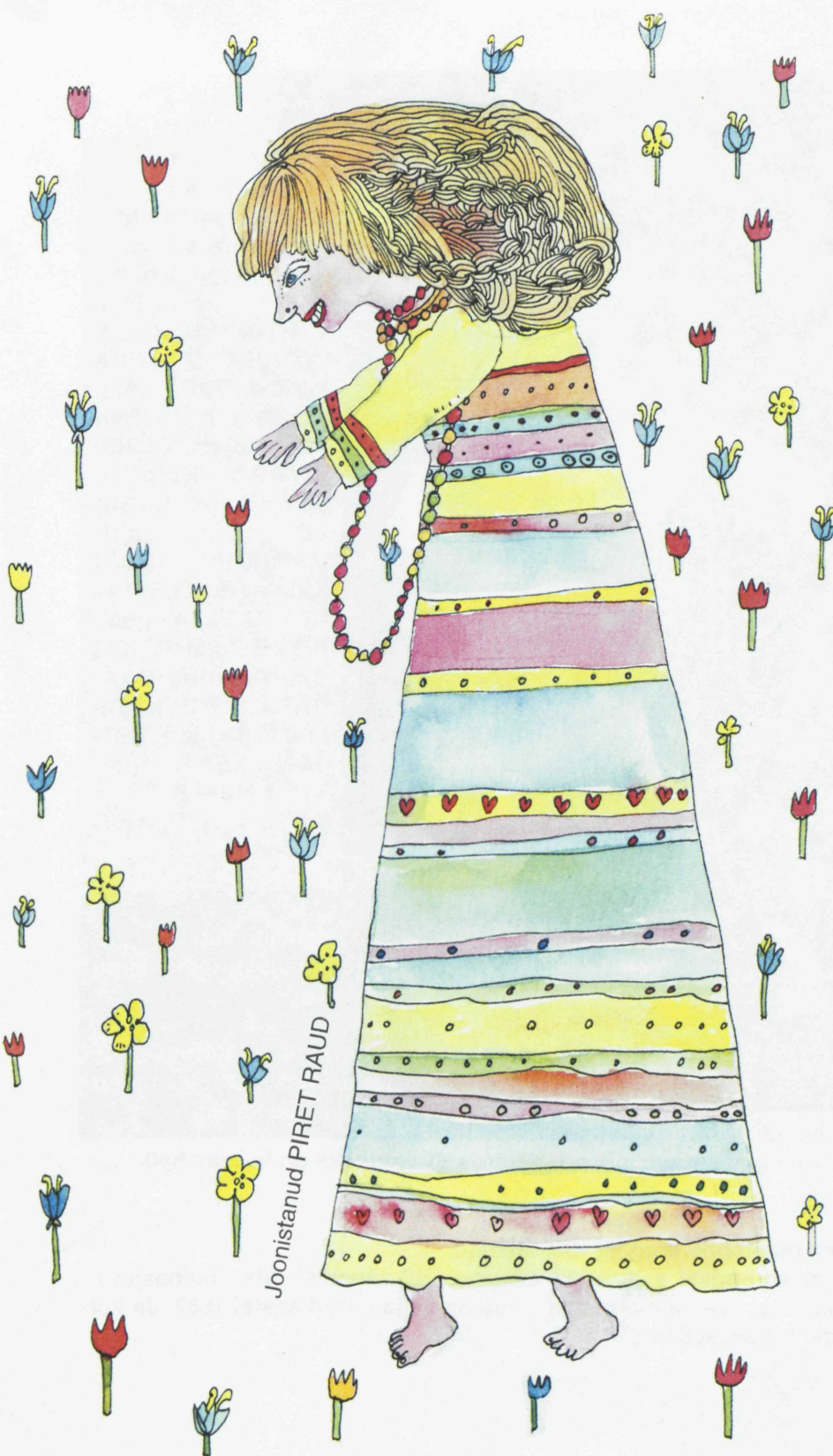
Liina: Jah, loeme kõik läbi! (Vaikus. Õed loevad, pead koos.)

Tiina: Aga kõik kolm värvi koos on ju palju ilusam!

Riina: Palun, ema, luba mul ka kõike lugeda!

Liina: Teeme nii, et Tiina loeb kõva häälega oma rea ja siis Riina enda oma ja siis mina enda oma ja siis jälle Tiina enda oma ja siis Riina ja siis mina. Kas nii võib, ema?

Ema: Mina olen kirjutanud luuletuse, nagu teie tahtsite. Olen selle teile kinkinud. Mis teie oma kingiga teete, on teie asi. Mina ei saa enam vahele segada.

Tiina: Teeme nii, nagu Liina tahtis.

Riina: Ei, mina tahan ka nii!

Liina: Noh, siis tahame kõik ühtemoodi.

Riina: Hakka peale, Tiina. Sina oled sinine. Ja mina olen punane.

Liina: Ja mina olen kollane. (Loevad luuletuse ette, kõik read järjest.)

SUVI TEGI LAHTI SINISE ÕIESILMA

SUVI TEGI LAHTI PUNASE ÕIESILMA

SUVI TEGI LAHTI KOLLASE ÕIESILMA

VILU TUUL JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

JAHE VIHMA JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

PAHA TUJU JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

SINISILM NAERIS MEREKI SINAMA

PUNASILM NAERIS PÄIKSEGI PUNAMA

KOLLASILM NAERIS TEEKÄIJA KOLLAMA

SINIÕITESSE PUHKESID SINA, MAA

PUNAÕITEST SAID KOIDULE PUNA, MAA

RÕÖMUS LAPS, RÕÖMUS LAPS TAHAN OLLA MA.

Ema: Mis sa ütled! Oskasingi luuletust kirjutada!

Riina: Aga loeme nüüd veel igaüks oma! Tiina, loe sina kõik sinised read korraga! Ja mina loen kõik punased.

Liina: Ja lõpuks mina kõik kollased.

Tiina: SUVI TEGI LAHTI SINISE ÕIESILMA

VILU TUUL JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

SINISILM NAERIS MEREKI SINAMA

SINIÕITESSE PUHKESID SINA, MAA

Riina: SUVI TEGI LAHTI PUNASE ÕIESILMA

JAHE VIHMA JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

PUNASILM NAERIS PÄIKSEGI PUNAMA

PUNAÕITEST SAID KOIDULE PUNA, MAA

Liina: SUVI TEGI LAHTI KOLLASE ÕIESILMA

PAHA TUJU JÄI OMA ÕIGUSTEST ILMA

KOLLASILM NAERIS TEEKÄIJA KOLLAMA

RÕÖMUS LAPS RÕÖMUS LAPS TAHAN OLLA MA

Ema: See on ju päris kena.

Tiina: Sinised read vähemalt küll.

Riina: Ei tea, mis neil punastel viga peaks olema!

Liina: Aga kollane on ikka kõige kenam! Kollane on lõppu pandud – kompott käib ka kõige peale.

Tiina (emale): Kui sügis tuleb, kas kirjutad meile jälle luuletuse?

Ema: Selleks ajaks olete ise nii targad küll, et oskate ise endale luuletuse kirjutada. Mis kunsti siin eriti.

Liina: Ega siin ole jah midagi kunsti. Muudkui kirjuta.

Juuliku loosimisega võitsid endale rulliskudega Barbie või Keni (neid oli vaid 2 tükki) ANN ja EPP VAHTRAMÄE Kiillist, INGRID MATELA Tartust, DORA LALL Kärplast, KRISTIINA AIT Lihulast, GLAIRI SIVARD Käinast, HELEN ja LIIDIA LEDNEI Vaost, MARIKA REDIK Kaismalt, KERTI ja KERTU VIITA Arest, PILLE TAMMEJÕE Raplast ning BARBARA HIIRE, MARI-LIIS PADO ja KRISTJAN SEPP ning HEINI-STEN POIDJUTSENKO Tallinnast.

Küsimused on sellised:

1. Mitu austrit oli merineitsite vanaema sabal?
2. Mis sai kõige nooremast merineitsist muinasjutu lõpus?

Sinu talongi vastustega ootame toimetusse 12. novembriks. Aadressi leiad ajakirja tagumiselt sisekaanelt. Ümbrikule kirjuta peale ka Barbie.

Seekord tuleb loosimisele vapustavalt pikkade juustega merineitsi-Barbie. Tema jalad on peidetud sädelevasse kalasabarüüsse. Barbie'le saad teha igasugu uhkeid soenguid, kaunistuseks on kaasas helkivad tähed.

Merineitsi-BARBIE

1. _____
2. _____

On kuulda kurtmist, et ka Eestimaa lapsed ei taha enam raamatuid lugeda, vaid lepivad lühikeste koomiksitekstidega. Sellepärast pead selle nuku endale saamiseks lugema läbi vähemalt ühe muinasjutu. Selle leiad Hans Christian Anderseni muinasjutukogumikust "Väike merineitsi", mis on välja antud aastal 1987. Ja kui raamatu juba kord kätte võtad, küllap leiad sealt muudki lugemisväärsed.

Näe ja ole nähtav

VÄRVI PILT ÄRA! MITU HELKURIT JA HELKURIPAELA LEIAD PILDILT?

Joonistanud JUSS PIHO

RIIGI MAANTEEAMET
LIIKLUSOHUTUS

TUHKPUUD

Võib-olla oled märganud tänava või aia ääres madalat hekki, mis mustab marjadest. Marjad on hernesuurused. Kui mõni neist suhu pista, tundub, et see pole ei kibe ega ka magus. Marjal nagu polegi õiget maitset. Viljaliha on kuiv kui tuhk ja hamba all krõmpsuvad pisikesed seemned. Põõsa pisikesed sirge servaga lehed läigivad, otsekui oleksid need lakiga üle vööbatud.

Selle põõsa nimi on läikiv tuhkpuu. "Läikiv" on ta nimi sellepärast, et lehed läigivad. "Tuhkpuu" on ta saanud nimeks seetõttu, et tema lehtede alumine pool (nii nagu teistelgi tuhkpuuliikidel) on kaetud hallide tuhavärvi karvakestega. Läikiva tuhkpuu kodumaa asub Ida-Siberis. Eestis on ta tavaline linnades, kuid metsast teda otsida ei tasu.

Looduslikud tuhkpuuliigid on teised. Mõnedel neist on mustjad, mõnedel punased marjad. Eestimaal ei kasva tuhkpuuid igal pool. Neid leidub ainult seal, kus on paepealsed mullad, Põhja- ja Lääne-Eestis. Väga kena näeb välja harilik tuhkpuu. Sügiseti muutuvad punaseks nii tema marjad kui lehed.

Läikiv tuhkpuu.

Harilik tuhkpuu.

Pildistanud HENDRIK RELVE

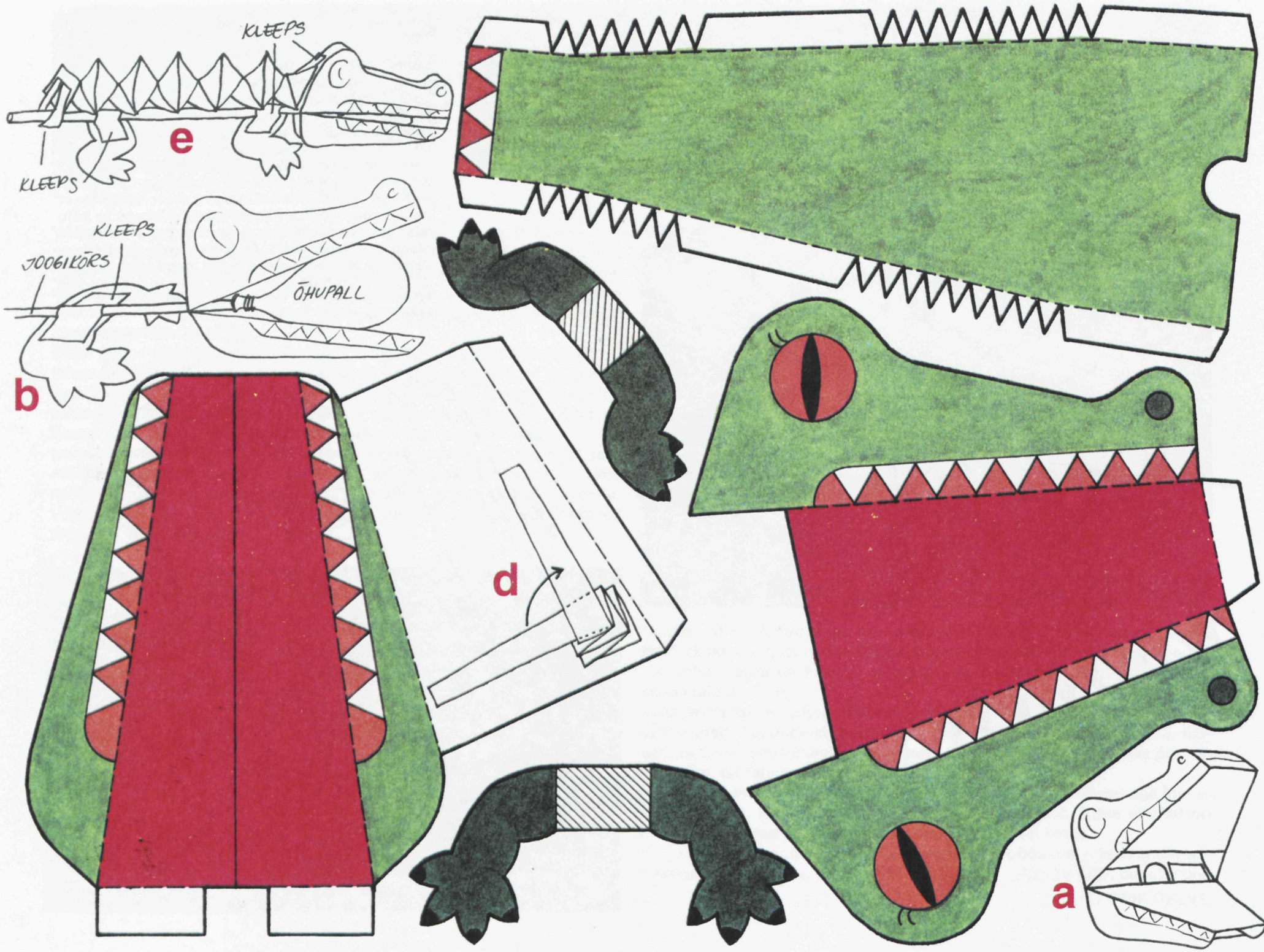
Tuhkpuud on olnud meie rahva silmis üldiselt Tuhkatriinu seisuses. Neid pisikesi tagasihoidlikke põõsaid pole osatud märgata ega kasutada. Vahel harva on hariliku tuhkpuu viljadega värvitud lõngu, andes neile kollakat tooni.

Tänapäeva taimeuurijad ütlevad, et tuhkpuude viljad pole mitte marjad, vaid õunad. Tõepoolest, kui tuhkpuu vili ettevaatlikult lahti lõigata, ilmneb, et tal on sees imeväike südamik, otsekui õunal. Kuid et see õun on imeväike, on rahvas harjunud seda siiski marjaks kutsuma.

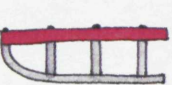

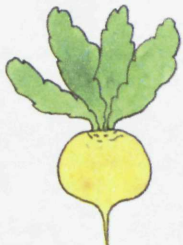

Uurimused on näidanud, et tuhkpuude marjad pole mürgised ega inimesele ohtlikud. Kuid need pole ka eriliselt tervislikud. Kuna marjad on tillukesed, kuivad ja maitsetud, ei tasu neist moosi keeta.

Kõige paremini sobib tuhkpuuid kasutada ilupõõsana – kasvatada silmaröömuks linnades, parkides ja aedades.

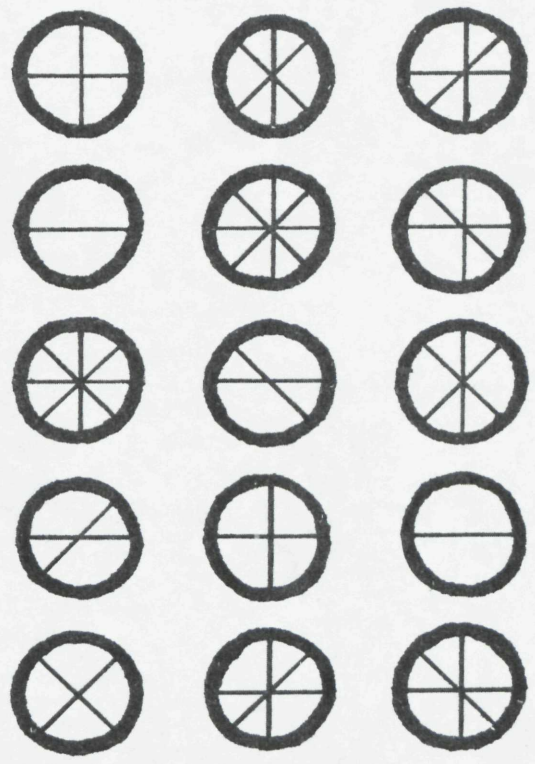
HENDRIK RELVE

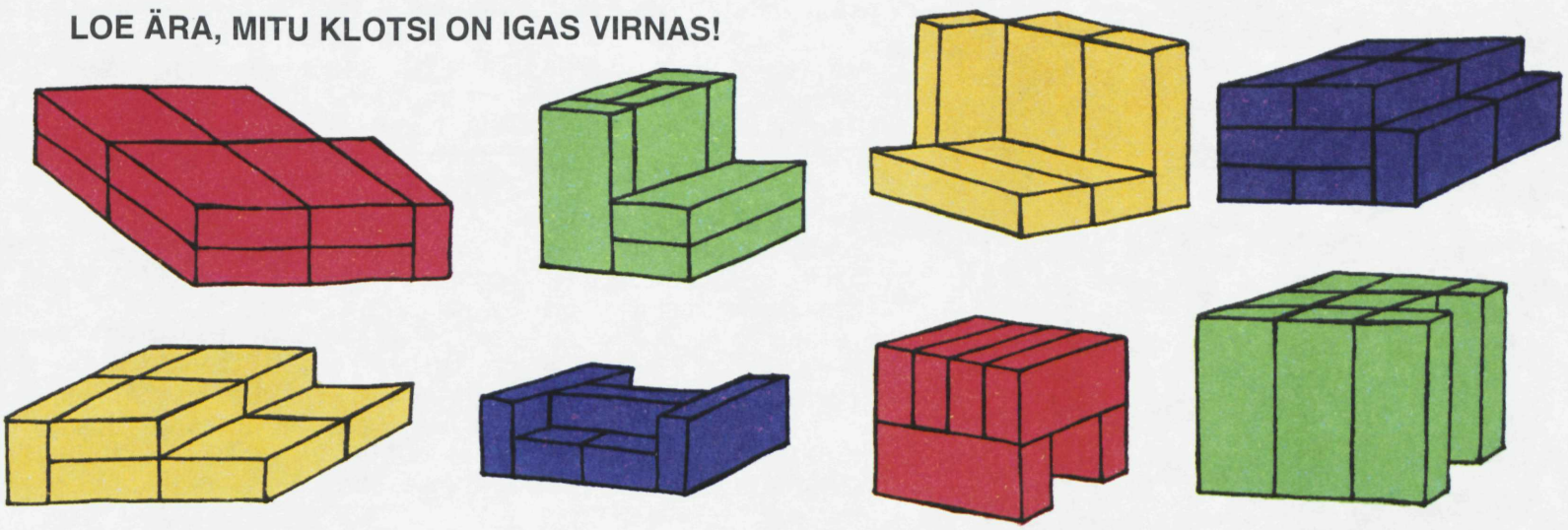
MIS ON PILDILE KIRJUTATUD?

 + S	 + AS	 +
1		1=M
4=A		3=T
		2=O
		4=U
 + T	 + I	
2=E		2=O
4=E		3=O
		5
		
		1=V
		4=U

LEIA SEITSE PAARI JA VÄRVI ÄRA!

LOE ÄRA, MITU KLOTSI ON IGAS VIRNAS!

Joonistanud REET REA

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

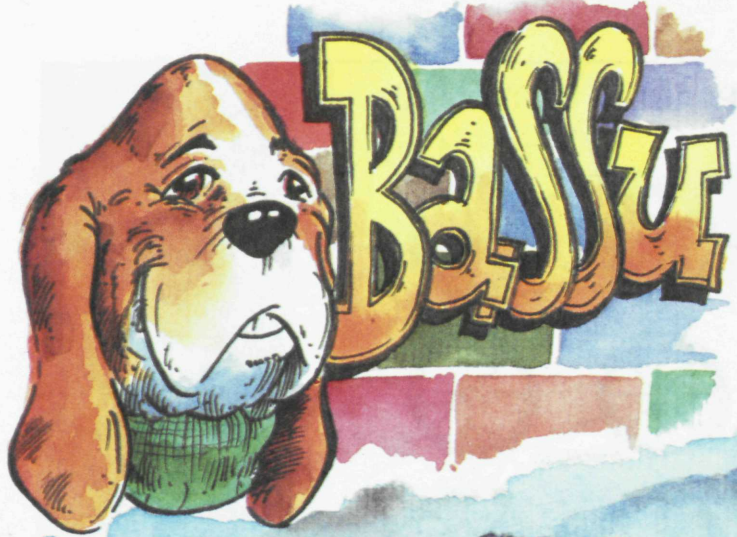

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
EEVI
VALDOVI
JONISTUS

HIND 7 KROONI

TERE-TERE, VANAD KERED!

Oleme nüüd järjega oktoobrisse, va viinakuusse jõudnud. Mis seal salata, eks see rahvakalendris ja ka muidu üks nadi kuu ole. Aga ega's me Taaviga seepärast tarre pödema jäänud. Vastupidi – kolletamispäeval (14. okt.) luusisime metsa all ja ena imet – looduses toimuv kolletamisprotsess sai ka meie üle võimust! Õhtuks olime nii kollased, et anna aga olla. Simunapäeva (28.okt.) kohta pajatati Palamusel järgmist:

Simun teeb sillad soode peale,
madalame maade piale,
turbajõed jõgede piale,
kus ei kasta naene jalga,
naene jalga, härğa sörga,
mees ei uputa hobusta
ega kasta kapukida.

Vanarahvas oli otse märki tabanud ja nii oligi tol hommikul loikudel-veesilmadel kena jääkirme peal. Ja, oh, mis mõnu oli seal priilt liugu lasta. Kuid nagu ei hüüa õnnetus tulles, nii ei karju kips käele kukkudes. Liiga pikk liug läks Taavile kalliks maksma ja nii tuligi

tal ülejäänud oktoobrikuu valge kipsvarrukaga ringi jalutada. Olge teie esimestel liugudel ettevaatlikumad ja eks me kohtume novembris taas!